

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 97/4/EY,
annettu 27 päivänä tammikuuta 1997,
kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja
mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun
direktiivin 79/112/ETY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan sekä 7 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽²⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

toimivat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen⁽⁴⁾, ottaen huomioon sovittelukomitean 16 päivänä lokakuuta 1996 hyväksymän yhteisen ehdotuksen,

sekä katsovat, että

osana yhteismarkkinoiden tavoitteiden toteuttamista olisi sallittava tuottajajäsenvaltiossa käytössä vakiintuneen myytäväksi tarkoitettujen tuotteiden nimityksen käyttö myös sellaisten tuotteiden nimityksenä, jotka on tarkoitettu myytäväksi toisessa jäsenvaltiossa,

näiden kahden tavoitteen, kuluttajille annettavan tiedon parantamisen ja liiketoimien vilpittömyyden noudattamisen toteuttamiseksi olisi edelleen parannettava sääntöjä tuotteiden täsmällistä laatua ja niiden ominaispiirteitä koskevista merkinnöistä,

perustamissopimuksen määräysten mukaisesti myyntinimityksiin sovellettavia säännöksiä koskevat edelleen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 93/102/EY (EYVL N:o L 291, 25.11.1993, s. 14).

⁽²⁾ EYVL N:o L 122, 14.5.1992, s. 12 ja EYVL N:o C 118, 29.4.1994, s. 6.

⁽³⁾ EYVL N:o C 332, 16.12.1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 27. lokakuuta 1993 (EYVL N:o C 315, 22.11.1993, s. 102), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 15. kesäkuuta 1995 (EYVL N:o C 182, 15.7.1995, s. 1), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 25. lokakuuta 1995 (EYVL N:o C 308, 20.11.1995, s. 30), Euroopan parlamentin päätös, tehty 10. joulukuuta 1996 ja neuvoston päätös, tehty 10. tammikuuta 1997.

direktiivin 2 artiklassa olevat merkintöjä koskevat yleiset säännökset, ja niitä koskee erityisesti periaate, jonka mukaan nämä säännökset eivät saa johtaa kuluttajia harhaan elintarvikkeiden ominaisuuksien osalta;

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antanut useita tuomioita, joilla se suosittelee yksityiskohtaisia merkintöjä ja ennen kaikkea myytävän tuotteen laatua koskevien riittävien merkintöjen pakollista liittämistä; tällä tavalla kuluttajalle tarjotaan mahdollisuus tehdä tietoinen valinta, ja se on sopivin tapa, koska se on vähiten kaupan vapauden esteenä, ja

yhteisön lainsäätäjän tehtävänä olisi antaa tästä oikeuskäytännöstä johtuvat toimenpiteet,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 79/112/ETY seuraavasti:

1) Lisätään johdanto-osaan kuudennen kappaleen jälkeen uusi kappale seuraavasti:

”tämä vaatimus merkitsee, että jäsenvaltioiden olisi voitava, ottaen huomioon perustamissopimusten määräykset, asettaa kielellisiä vaatimuksia;”.

2) Lisätään 3 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”2 a) tiettyjen ainesosien tai ainesosien ryhmien määrät 7 artiklan säännösten mukaisesti;”.

3) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Elintarvikkeen myyntinimitys on siihen sovellettavissa Euroopan yhteisön säännöksissä säädetty nimitys.

a) Jollei Euroopan yhteisön säännöksiä ole annettu, myyntinimitys on siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote myydään kuluttajalle tai suurtaloudelle, sovellettavassa laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä oleva nimitys.

Jollei tällaista nimitystä ole, myyntinimitys on siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote myydään kuluttajalle tai suurtaloudelle, käytössä vakiintunut nimitys tai elin-

tarvikkeen ja tarvittaessa sen käytön kuvaus, joka on riittävän täsmällinen ilmaisemaan ostajalle elintarvikkeen todellisen laadun ja joka mahdollistaa sen erottamisen tuotteista, joihin se voitaisiin sekoittaa.

- b) Siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, on myös sallittua käyttää sitä myyntinimitystä, jolla tuotetta laillisesti valmistetaan ja pidetään kaupan tuottajajäsenvaltiossa.

Myyntinimitystä on kuitenkin täydennettävä sen yhteydessä olevilla muilla kuvailevilla tiedoilla, jos se on tämän direktiivin muiden säännösten ja erityisesti sen 3 artiklan säännösten soveltamisen vuoksi tarpeen elintarvikkeen todellisen luonteen tuntemisen mahdollistamiseksi sen jäsenvaltion kuluttajalle, jossa tuotetta pidetään kaupan, ja jotta kyseinen elintarvike voidaan erottaa muista elintarvikkeista, joihin se voitaisiin sekoittaa.

- c) Poikkeustapauksissa tuottajajäsenvaltion myyntinimitystä ei käytetä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, jos tuottajajäsenvaltion myyntinimityksen tarkoittama elintarvike eroaa koostumukseltaan ja valmistustavaltaan niin paljon tällä myyntinimityksellä tunnetusta elintarvikkeesta, etteivät b alakohdan säännökset ole riittäviä kuluttajille annettavan oikean tiedon varmistamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan.”

- 4) Korvataan 6 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta,

— jos myyntinimitys on sama kuin ainesosan nimitys tai

— jos myyntinimitys mahdollistaa ainesosan laadun yksiselitteisen tunnistamisen.”

- 5) Korvataan 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan ensimmäinen luetelmakohta (direktiivi 79/112/ETY) seuraavasti:

”— ainesosat, jotka kuuluvat johonkin liitteessä I mainittuun ryhmään ja jotka ovat jonkin toisen elintarvikkeen osa, voidaan ilmoittaa käyttäen ainoastaan kyseistä ryhmänimeä.

Liitteessä I olevaa luetteloa voidaan muuttaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Liitteessä I mainittua nimitystä ’tärkkelys’ on täydennettävä viittauksella sen erityiseen kasvi-alkuperään, jos tämä ainesosa voi sisältää gluteenia;”

- 6) Korvataan 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan toinen luetelmakohta (direktiivi 79/112/ETY) seuraavasti:

”— ainesosat, jotka kuuluvat johonkin liitteessä II mainittuun ryhmään, on ilmoitettava kyseisellä ryhmänimellä ja siihen liitettyllä yksilöllisellä nimellä tai ETY-numerolla; jos ainesosa kuuluu useampaan ryhmään, on ilmoitettava se ryhmä, joka vastaa ainesosan ensisijaista tehtävää kyseisen elintarvikkeen osalta.

Tieteellisen ja teknisen tiedon kehitykseen perustuvat liitteen II muutokset tehdään 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Liitteessä II mainittua nimitystä ”muunneltu tärkkelys” on täydennettävä viittauksella sen erityiseen kasvi-alkuperään, jos tämä ainesosa voi sisältää gluteenia;”

- 7) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

1. Elintarvikkeiden tuotannossa tai valmistamisessa käytettävän ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä on ilmoitettava tämän artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu maininta on pakollinen:

a) jos kyseinen ainesosa tai kyseisten ainesosien ryhmä on elintarvikkeen myyntinimityksessä tai kuluttajataavallisesti yhdistää sen myyntinimitykseen, tai

b) jos kyseinen ainesosa tai ainesosien ryhmä tuodaan esille merkinnässä joko sanoin tai kuvin tai graafisen esityksen avulla, tai

c) jos kyseinen ainesosa tai ainesosien ryhmä on olennainen elintarvikkeen luonnehtimiseksi ja sen erottamiseksi tuotteista, joihin se voidaan sekoittaa sen nimen tai ulkomuodon vuoksi, taikka

d) jos kyse on 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrättyistä tapauksista.

3. Mitä 2 kohdassa säädetään ei koske:

a) ainesosaa tai ainesosien ryhmää:

— joiden valutettu nettopaino ilmoitetaan 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tai

— joiden määrä on ilmoitettu merkinnöissä yhteisön säännösten mukaisesti,

— joita käytetään pieninä määrinä aromiaineina,

— jotka ovat tuotteen myyntinimityksessä ja jotka eivät vaikuta kuluttajan valintaan siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, silloin kun niiden määrän vaihtelu ei ole olennainen elintarvikkeen määrittämiseksi tai sen erottamiseksi samanlaisista elintarvikkeista; epäselvissä tapauksissa on päätettävä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen siitä, täyttyvätkö tämän luetelmakohdan edellytykset;

b) jos erityisissä yhteisön säännöksissä määritellään tarkasti ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä ilman, että siitä on ilmoitettava merkinnöissä;

c) edellä 6 artiklan 5 kohdan a alakohdan neljännessä ja viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettuja tapauksia;

d) jäljempänä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrättyjä tapauksia.

4. Prosentteina maininnassa ilmaistun määrän on vastattava ainesosan tai ainesosien määrää sen/niiden käytön hetkellä. Kuitenkin voidaan yhteisön säännöksissä säätää poikkeus tähän periaatteeseen tiettyjen elintarvikkeiden osalta. Nämä säännökset on annettava 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna maininnan on oltava joko elintarvikkeen myyntinimityksessä tai aivan sitä lähellä taikka ainesosaluettelossa sen ainesosan tai ainesosien ryhmän yhteydessä, johon kyseinen merkintä liittyy.

6. Mitä tässä artiklassa säädetään, sovelletaan rajoittamatta elintarvikkeiden ravintoarvojen merkitsemistä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamista.”

8) Lisätään artiklan seuraavasti:

”13 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden alueella kielletään sellaisten elintarvikkeiden pitäminen kaupan, joiden osalta 3 artiklassa ja 4 kohdan 2 kohdassa tarkoitettuja mainintoja ei ole esitetty kuluttajan helposti ymmärtämällä kielellä, paitsi jos kuluttajalle tarkoitettu tieto on yhden tai useamman merkinnöissä olevan maininnan osalta tosiasiallisesti varmistettu muilla toimenpiteillä, jotka määrätään 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltio, jossa tuotetta pidetään kaupan, saa ottaen huomioon perustamissopimuksen määräykset, säätää, että kyseiset erikoismerkinnät tehdään yhdellä tai useammalla yhteisön virallisista kielistä määräämälleen kielellä.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään ei ole esteenä eri kielillä ilmaistaville erityismerkinnöille.”

9) Kumotaan 14 artiklan toinen kohta.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa muutettava lakejaan, asetuksiaan ja hallinnollisia määräyksiään siten, että:

— tämän direktiivin mukaisten tuotteiden pitäminen kaupan sallitaan viimeistään 14 päivänä elokuuta 1998;

— tuotteiden, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, pitäminen kaupan kielletään viimeistään 14 päivänä helmikuuta 2000. Kuitenkin niiden tuotteiden pitäminen kaupan, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia ja joiden merkinnät on tehty ennen tätä päivämäärää, sallitaan kunnes varastot ovat tyhjentyneet.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava säädöksistään viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä tammikuuta 1997.

Euroopan parlamentin puolesta Neuvoston puolesta

J. M. GIL-ROBLES

G. ZALM

Puhemies

Puheenjohtaja